

Fragment de l'homilia del Pare Abat Josep M. Soler

3 de febrer de 2008

(Solemnitat de la dedicació de la Basílica de Montserrat)

El camí de la vida, el fem juntament amb molta altra gent, i són nombrosos el qui no comparteixen la nostra fe. A l'escola de l'Església, il·luminada pel magisteri del concili Vaticà II, hem après que els cristians, tot respectant les consciències de les persones i l'autonomia de la comunitat política, hem de ser, a l'estil de Jesús, servidors de la societat de la qual formem part. Sabem que cap projecte contingent, de caràcter sociològic o polític, no pot pretendre tenir l'exclusivitat de representar l'Evangelí. En la nostra societat plural, els membres de l'Església no podem pretendre tenir cap monopoli; hem de proposar d'una manera serena, atraient i esperançada, sense imposicions, la llum que ens ve de l'Evangelí sobre la persona humana i la convivència en societat. Ho hem de fer a través del diàleg i de la misericòrdia, i no pas de la confrontació. Aquest diàleg ha de partir de la convicció profunda de la pròpia identitat cristiana i ha d'acceptar respectuosament els altres que no tenen a l'Església la seva llar espiritual (cf. Bisbes de Catalunya, "Creure en l'Evangelí...", n. 7), amb voluntat de convivència i de construir junts una societat més humana, més justa, més respectuosa de la dignitat i dels drets de cada persona; això ens demana de treballar per la pau amb tots els mitjans èticament legítims. Aquestes conviccions ens han de guiar en el nostre camí de la ciutat terrena a la ciutat del cel.

